

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [pt](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

portugisiska

Swipe to change

Bevisupptagning

Portugal

1 Bevisbörda**1.1 Hur ser bevisbördereglererna ut?**

Inledande anmärkning: de allmänna reglerna för godtagbar bevisning, bevisbörda och form av bevisupptagning fastställs i de bestämmelser i den portugisiska civillagen och civilprocesslagen som anges nedan. Länkar till de konsoliderade portugisiska versionerna av dessa två rättsliga dokument finns i slutet av detta faktablad.

Enligt artikel 342 i den portugisiska civillagen gäller följande:

I regel ska den person som åberopar en rättighet bevisa de sakförhållanden som ger upphov till denna rättighet.

Den part mot vilken rättigheten åberopas ska bevisa de sakförhållanden som förhindrar, ändrar eller annullerar rättigheten.

I tveksamma fall måste sakförhållandena anses vara fastställda.

I negativa bedömningsförfaranden (artikel 10.3 a i den portugisiska civilprocesslagen och artikel 343 i den portugisiska civillagen) där den ena parten inte har för avsikt att få den andra parten dömd, utan bara önskar att rätten ska fastställa att det inte föreligger en rättighet eller ett särskilt förhållande, åligger det den svarande att bevisa de sakförhållanden som ligger till grund för den rättighet som åberopas.

I mål som måste tas upp inom en viss tidsfrist efter det datum som den kärande har fått kännedom om ett särskilt sakförhållande är det svaranden som ska bevisa att tidsfristen redan har löpt ut, såvida det inte specifikt fastställs någon annan lösning i lagstiftningen (artikel 343.2 i den portugisiska civillagen).

Om den rättighet som åberopas av den kärande omfattas av ett suspensivt villkor (en ovisshändelse i framtiden som enligt parternas överenskommelse är avgörande för att rättshandlingen ska få effekt – artikel 270 i den portugisiska civillagen) eller är beroende av ett startdatum (den tidpunkt från vilken rättigheten utlöses – artikel 278 i den portugisiska civillagen) är det käranden som ska bevisa att villkoret är uppfyllt eller att startdatumet har passerats (artikel 343.3 i den portugisiska civillagen).

Om den rättighet som åberopas av den kärande omfattas av ett resolutionsvillkor (en ovisshändelse i framtiden som enligt parternas överenskommelse är avgörande för att rättshandlingen ska upphöra – artikel 270 i den portugisiska civillagen) eller är beroende av ett slutdatum (den tidpunkt efter vilken rätten inte längre är tillämplig – artikel 278 i den portugisiska civillagen) är det svaranden som ska bevisa att villkoret är uppfyllt eller att slutdatumet har passerats (artikel 343.3 i den portugisiska civillagen).

De nämnda reglerna tillämpas med omvänd bevisbörda när det finns en rättslig presumtion (konsekvens eller slutsats som lagen härleder från ett känt sakförhållande för att fastställa ett okänt sakförhållande), ett undantag eller en befrielse från skyldighet att uppfylla de nämnda reglerna om att inkomma med bevis, eller när det föreligger ett giltigt avtal om detta, samt generellt när det anges i lag (artikel 344.1 i den portugisiska civillagen). Omvänd bevisbörda tillämpas även när motparten avsiktligt har gjort det omöjligt att inkomma med bevis för den part som det åligger att inkomma med bevis (artikel 344.2 i den portugisiska civillagen).

Ett avtal om omvänd bevisbörda är ogiltigt i följande fall:

När det rör sig om en oåterkallelig rättighet (som parten inte kan avsäga sig genom att enbart uttrycka en önskan om detta) eller när den omvända bevisbördan gör det alltför svårt för en av parterna att utöva rättigheten (artikel 345.1 i den portugisiska civillagen).

Ett avtal som utesluter alla former av lagliga bevismedel eller tillåter andra än lagliga bevismedel är också ogiltigt. Om lagliga beslut om beviset grundar sig på hänsyn till den offentliga ordningen är avtalet under alla omständigheter ogiltigt (artikel 345.2 i den portugisiska civillagen).

När bevis anförs av den part som det åligger att bevisa ett särskilt sakförhållande kan motparten anföra motbevis för att skapa tvivel angående dessa förhållanden. Om det uppstår tillräckliga tvivel träffas det ett avgörande som går emot den part som skulle bevisa det berörda förhållandet (artikel 346 i den portugisiska civillagen).

Fullständig bevisning kan endast motbevisas av bevis som visar att de sakförhållanden som bevisningen grundas på inte är sanna, utan att detta påverkar andra begränsningar som anges i lag (artikel 347 i den portugisiska civillagen).

Det åligger var och en som åberopar sedvanerätt, lokal rätt eller utländsk rätt att styrka dess existens och innehåll, men domstolen bör sträva efter att på eget initiativ inhämta kunskap i frågan (artikel 348.1 i den portugisiska civillagen). Domstolen ansvarar även för att på eget initiativ fastställa sakförhållandena när den måste fatta ett beslut grundat på sedvanerätt, lokal rätt eller utländsk rätt och ingen av parterna har åberopat en sådan rätt, eller motparten har erkänt att sådan rätt existerar och inte har framställt några invändningar (artikel 348.2 i den portugisiska civillagen). Om domstolen inte kan fastställa innehållet i tillämplig lag tillämpar den bestämmelserna i portugisisk sedvanerätt (artikel 348.3 i den portugisiska civillagen).

1.2 Finns det undantag från bevisbördereglererna? Om ja, i vilka fall? Är det i sådana fall möjligt att komma med motbevisning?

Ja, det finns regler om undantag från bevisbördereglererna.

Enligt artikel 412.1 i den portugisiska civilprocesslagen krävs inte bevis för välkända sakförhållanden som är allmänt kända,

sakförhållanden som domstolen känner till på grund av utövandet av dess uppgifter; när domstolen åberopar sådana sakförhållanden måste skriftliga bevis på sakförhållanden bifogas målet.

Enligt portugisisk lagstiftning får presumtioner baseras på slutsatser som lagen eller domaren härleder från ett känt sakförhållande för att fastställa ett okänt sakförhållande (artikel 349 i den portugisiska civillagen).

En part som omfattas av en rättslig presumtion behöver inte bevisa det berörda sakförhållandet (artikel 350.1 i den portugisiska civillagen).

Rättsliga presumtioner får vederläggas, dvs. motbevis får läggas fram, utom i de fall lagen inte tillåter detta, t.ex. när motbevis inte får läggas fram (artikel 350.2 i den portugisiska civillagen).

1.3 Hur övertygande måste bevisningen vara för att läggas till grund för en dom?

Varje bevismedels värde varierar beroende på dess natur.

Autentiska dokument har fullt bevisvärde avseende vissa sakförhållanden och kan endast vederläggas genom bevis på motsatsen (artikel 369–372 i den portugisiska civilprocesslagen).

Privata dokument har fullt bevisvärde om handstilen och underskriften, eller endast underskriften, har godkänts eller inte bestridits, såvida ingen invändning om förfalskning inges (artikel 373–379 i den portugisiska civilprocesslagen).

Det finns särskilda bestämmelser avseende bevisvärdet av register, skriftliga dokument, anteckningar, intyg, utdrag ur intyg, bestyrkta kopior och fotokopior (artikel 380–387 i den portugisiska civilprocesslagen).

Domstolen bedömer fritt sakkunnigbevisning, bevis som erhålls genom rättsliga inspektioner samt vittnesbevisning (artiklarna 389, 391 och 396 i den portugisiska civilprocesslagen).

Rättsliga presumtioner tillåts endast i samma fall och enligt samma villkor som gäller för vittnesbevisning (artikel 351 i den portugisiska civilprocesslagen).

Domstolens fria bedömning av bevisen omfattar inte sakförhållanden för vilka särskilda bevisåtgärder krävs enligt lagstiftningen, eller sakförhållanden som bara kan bevisas av dokument eller som är helt bevisade, antingen genom dokument eller genom parternas godkännande eller medgivande (artikel 607.5 i den portugisiska civilprocesslagen).

Domstolen måste bedöma all bevisning, oavsett om den kommer från den part som har bevisbördan eller inte, utan att det påverkar bestämmelser där det anges att ett yttrande om ett sakförhållande är irrelevant om det inte läggs fram av en viss part (artikel 413 i den portugisiska civilprocesslagen).

När det råder tvivel kring huruvida ett sakförhållande existerar eller kring bevisbördan ska domstolen träffa ett avgörande mot den part som det åligger att bevisa det berörda förhållandet (artikel 414 i den portugisiska civilprocesslagen).

2 Bevisupptagning

2.1 Måste en part begära att bevisning tas upp eller kan domstolen ibland ta initiativ till bevisupptagning?

I portugisisk lagstiftning fastställs den ”inkvisitoriska principen”, dvs. domarens skyldighet att på eget initiativ verkställa eller beordra alla åtgärder som krävs för att fastställa sanningen och för en rättvis lösning av tvisten vad gäller de sakförhållanden som domaren enligt lagen har rätt att undersöka (artikel 411 i den portugisiska civilprocesslagen).

Domaren kan i vilket skede som helst av förhandlingarna begära att parterna inställer sig personligen för att lämna vittnesmål avseende sakförhållanden av betydelse för avgörandet i fråga (artikel 452.1 i den portugisiska civilprocesslagen).

Det åligger domstolen att på eget initiativ eller på begäran av en av parterna begära upplysningar, teknisk rådgivning, planer, fotografier, teckningar, föremål eller annan dokumentation som kan behövas för att klargöra sanningen. En sådan begäran kan riktas till de offentliga myndigheterna, tvistemålets parter eller tredje parter (artikel 436.1 och 436.2 i den portugisiska civilprocesslagen).

Domstolen kan om den anser att det är lämpligt, på eget initiativ eller på någon av parternas begäran, undersöka saker eller personer. Detta måste ske på ett sådant sätt att privat- och familjelivet samt den mänskliga värdigheten respekteras, och ska syfta till att klargöra sakförhållanden som är relevanta för avgörandet i fråga. Domstolen kan utföra kontroller på plats eller begära en rekonstruktion av händelserna om den anser att det är nödvändigt (artikel 490.1 i den portugisiska civilprocesslagen).

Om det under ärendets gång finns anledning att anta att en viss person, som inte har kallats som vittne, har kännedom om viktiga sakförhållanden, som är väsentliga för avgörandet, ska domaren begära att denna person kallas som vittne (artikel 526.1 i den portugisiska civilprocesslagen).

Domaren kan även på eget initiativ begära att sakkunniga lämnar bevis (artikel 477 i den portugisiska civilprocesslagen).

Alla individers skyldighet att samarbeta för att fastställa sanningen fastslås i artikel 417 i den portugisiska civilprocesslagen.

2.2 Vad händer om en parts begäran om bevisupptagning godkänns?

Bevis läggs i regel fram av parterna i inlagor, särskilt i käromål och svaromål (t.ex. artiklarna 552 och 572 i den portugisiska civilprocesslagen).

Ansökan om att inhämta bevis får ändras vid den förberedande förhandlingen och förteckningen över vittnen får ändras upp till 20 dagar före rättegången (artikel 598 i den portugisiska civilprocesslagen).

Vid den förberedande förhandlingen eller genom beslut, beroende på vad som är tillämpligt, fastställer domstolen vilka bevismedel som godtas och kan åberopas (artiklarna 591 och 593 i den portugisiska civilprocesslagen).

I allmänhet sker bevisupptagningen vid huvudförhandlingen. I undantagsfall kan dock domstolen tillåta att bevis tas upp på förhand (artikel 419 i den portugisiska civilprocesslagen).

Utom i de fall där domstolen ändrar gången sker bevisupptagningen i följande ordning, enligt artikel 604.3 i den portugisiska civilprocesslagen:

Parternas sakframställningar.

Filmer eller ljudupptagningar.

Muntliga klargöranden från sakkunniga.

Hörande av vittnen.

Om domstolen när rättegången är över inte anser sig vara tillräckligt informerad kan den återuppta förhandlingarna för att höra de vittnen som den önskar eller begära att andra bevismedel uppvisas (artikel 607.1 i den portugisiska civilprocesslagen).

2.3 I vilka fall får domstolen avslå en parts begäran om bevisupptagning?

En begäran om bevisupptagning kan avslås om den lämnas in efter den tidsfrist som lagstiftningen föreskriver för detta syfte, eller om bevisningen inte kan godtas.

Exempel på när en begäran om bevisupptagning kan helt eller delvis avslås är följande:

Om antalet vittnen överskrider det antal som tillåts enligt lag kommer det antal som överstiger maxantalet inte att få vittna, utan att detta påverkar beslut fattade av domaren om att tillåta förhör av vittnen som överstiger maxantalet i undantagsfall (artikel 511 i den portugisiska civilprocesslagen).

Om en part förtecknas som vittne (artikel 496 i den portugisiska civilprocesslagen).

Om domaren under den inledande granskningen av ett vittne finner att vittnet är olämpligt (artikel 513 i den portugisiska civilprocesslagen).

Om en part uppmanas att vittna om sakförhållanden som de inte kan informera om (artikel 454 i den portugisiska civilprocesslagen).

I allmänhet om domaren använder sig av sin rätt till skönsmässig bedömning och anser att bevismaterialet är ovidkommande eller förhalar processen (artikel 6 i den portugisiska civilprocesslagen).

Enligt artikel 417.2 i den portugisiska civilprocesslagen får personer som kallas att vittna vägra att samarbeta med domstolen om ett bevismedel medför en kränkning av personens fysiska eller moraliska integritet, ett intrång i personens privatliv eller familjeliv, hem, korrespondens eller telekommunikation eller innebär en överträdelse av tystnadsplikt eller den sekretess som gäller offentligt anställda och statshemligheter. Om en sådan vägran baseras på tystnadsplikt får dock domstolen kontrollera om vägran kan motiveras, och befria personen från sådan tystnadsplikt.

Om en portugisisk domstol ombeds att lägga fram bevisning som skulle kunna ge upphov till brott mot tystnadsplikten måste därför domstolen i ursprungsmedlemsstaten ange i ansökan att man önskar att den portugisiska domstolen tar initiativ till att häva tystnadsplikten.

2.4 Vilka olika bevismedel finns det?

Följande bevismedel finns:

Presumtioner (artikel 349 i den portugisiska civillagen).

Erkännanden som erhållits i parternas vittnesmål (artikel 352 i den portugisiska civillagen).

Partsutsagor som skiljer sig från erhållna erkännanden (artikel 466 i den portugisiska civilprocesslagen).

Dokument (artikel 362 i den portugisiska civillagen och artikel 423.1 i den portugisiska civilprocesslagen). Bevisning i form av dokument omfattar utlåtanden från advokater, juridiska rådgivare eller sakkunniga som inte erhållits från sakkunnigbevisning som anvisats av domstolen (artikel 426 i den portugisiska civilprocesslagen).

Sakkunnigbevisning (artikel 388 i den portugisiska civillagen och artikel 467.1 i den portugisiska civilprocesslagen).

Rättsliga inspektioner (artikel 390 i den portugisiska civillagen och artikel 490.1 i den portugisiska civilprocesslagen). Bevisning som erhålls från rättsliga inspektioner omfattar icke-kvalificerad rättslig bedömning (artikel 494 i den portugisiska civilprocesslagen).

Vittnesmål (artikel 392 i den portugisiska civillagen och artikel 495.1 i den portugisiska civilprocesslagen).

Framläggande av föremål (artikel 416.1 i den portugisiska civilprocesslagen).

2.5 Hur går vittnesförhör till? Skiljer de sig från förhör med sakkunniga? Vilka regler gäller för skriftlig bevisning och sakkunnigutlåtanden?

Civilprocessrätten i Portugal bygger på muntliga förhandlingar och omedelbarhet. Därmed är det i regel under förhandlingen och rättegången som följande sker:

Vittnen och parter (artiklarna 452, 456, 457, 466, 500, 501, 503, 506, 518 och 520 i den portugisiska civilprocesslagen) hörs personligen av rättens ordförande. Om de är bosatta utanför domstolens domkrets hörs vittnen och parter via videokonferens. I särskilda situationer (t.ex. sjukdom eller om det är mycket svårt att inställa sig vid domstolen) får vittnen och parter höras via telefon, med hjälp av annat direkt kommunikationsmedel som domstolen anger eller skriftligen. Domstolen får även bege sig till den plats där vittnet eller parten befinner sig för att fråga ut dem. I undantagsfall kan vissa vittnen ges möjlighet att tillhandahålla skriftligt vittnesmål.

Domstolen kan inkalla sakkunniga för att tillhandahålla muntliga klargöranden under utfrågningen. Sakkunniga från offentliga företag får också höras via videokonferens från arbetsplatsen (artikel 486 i den portugisiska civilprocesslagen).

Domstolen kan utföra inspektioner på plats eller besluta om rekonstruktion av sakförhållandena, där domaren i sådana fall åtföljs av en sakkunnig om så anses lämpligt (artiklarna 490 och 492 i den portugisiska civilprocesslagen).

Advokaternas slutplädering framställs muntligen inför domaren.

Däremot ingår rapporter, dokument och utlåtanden från sakkunniga och skriftliga bevis i allmänhet, fotografier, videoinspelningar, ljudinspelningar och framläggande av flyttbara föremål i akten i målet i förväg, så att de kan bestridas och undersökas under rättegången (artikel 416 i den portugisiska civilprocesslagen).

Fasta eller flyttbara föremål som inte kan ingå i förfarandet får undersökas av domstolen under slutförhandlingen. Alternativt kan domstolen besluta om en granskning av sakkunnig eller en icke-kvalificerad rättslig bedömning avseende sådana föremål (artikel 416 i den portugisiska civilprocesslagen).

I brådskande och motiverade fall får domstolen besluta om att bevismedel ska läggas fram i ett tidigare skede (artikel 419 i den portugisiska civilprocesslagen).

När personer som ska höras är bosatta i utlandet får de utfrågas innan förhandlingen efter en framställning om rättslig hjälp eller, om de är portugisiska medborgare, efter en framställning om rättslig hjälp till det portugisiska konsulatet (artikel 500 b i den portugisiska civilprocesslagen). Om bevis erhålls utomlands via videokonferens görs detta normalt sett under rättegången.

2.6 Har vissa bevismedel större bevisvärde än andra?

Ja, bevisvärdet varierar beroende på bevismedlets natur (se svar på fråga 1.3).

Nedan följer några exempel på när vissa bevismedel är starkare än andra.

Ett vittnesmål tillåts inte om det enligt lag eller i enlighet med vad parterna föreskrivit måste lämnas skriftligen eller måste styrkas skriftligen (artikel 393.1 i den portugisiska civillagen).

Ett vittnesmål tillåts inte heller när händelsen helt har styrkts av dokument eller av andra medel med fullt bevisvärde (artikel 393.2 i den portugisiska civillagen).

Ett vittnesmål är otillåtet om det grundas på ett avtal som strider mot eller kompletterar innehållet i autentiska eller privata dokument med fullt bevisvärde.

Detta gäller oavsett om avtalet ingicks innan, samtidigt som eller efter dokumentet upprättades (artikel 394.1 i den portugisiska civillagen).

Ett skriftligt erkännande till domstolen har fullt bevisvärde mot den som lämnar erkännandet (artikel 358.1 i den portugisiska civillagen).

Ett erkännande utanför domstolen, i form av ett autentiskt eller privat dokument, anses bevisat enligt de villkor som gäller för sådana dokument och har fullt bevisvärde om erkännandet gjordes till den andra parten eller dess ombud (artikel 358.2 i den portugisiska civillagen).

Ett erkännande utanför domstolen, som inte görs i form av ett dokument, kan inte bevisas av vittnen i de fall där vittnesutsagor inte är tillåtna. När vittnesutsagor är tillåtna bedömer domstolen fritt deras bevisvärde (artikel 358.3 i den portugisiska civillagen).

Muntliga erkännanden i domstolen och erkännanden utanför domstolen som görs till tredje part eller i ett testamente bedöms fritt av domstolen (artikel 358.4 i den portugisiska civillagen).

I följande fall utgör ett erkännande inte bevis mot den som lämnar erkännandet (artikel 354 i den portugisiska civillagen): erkännandet förklaras otillräckligt enligt lag eller bygger på sakförhållanden som det enligt lag är förbjudet att erkänna eller undersöka; erkännandet bygger på sakförhållanden som avser oförytterliga rättigheter; det sakförhållande som erkänns är omöjligt eller uppenbart obefintligt.

Vittnesutsagor om skenavtal eller skentransaktioner är inte tillåtna när de återopas av dem som begått bedrägeriet (artikel 394 i den portugisiska civillagen).

2.7 Är det obligatoriskt att använda ett visst bevismedel för att styrka en omständighet?

Ja, i följande situationer:

Om lagen kräver att ett dokument uppfyller en viss grad av formalitet kan det inte ersättas av ett annat bevismedel eller ett annat dokument, såvida det inte har ett högre bevisvärde (artikel 364.1 i den portugisiska civillagen).

Om lagen kräver en särskild formalitet för att en rättslig omständighet ska föreligga eller kunna bevisas får man inte bortse från detta krav (artikel 220 i den portugisiska civillagen).

2.8 Är vittnen enligt lag skyldiga att avge vittnesmål?

Alla personer, oavsett om de är parter i målet eller inte, är skyldiga att medverka till att sanningen avslöjas. De ska besvara de frågor som ställs, underkasta sig nödvändiga undersökningar, tillhandahålla det som begärs av dem och utföra de handlingar som det fattats beslut om (artikel 417.1 i den portugisiska civilprocesslagen).

2.9 I vilka fall kan de vägra att vittna?

Följande personer får vägra att avlägga vittnesmål, såvida inte målet har till syfte att fastställa barns födelse eller död (artikel 497.1 i den portugisiska civilprocesslagen):

Släktingar i uppstigande led i mål som avser deras släktingar i nedstigande led och adoptivföräldrar i mål som avser deras adoptivbarn och omvänt.

En svärfar eller en svärmor i ett mål som avser deras svärson eller svärdotter, och omvänt.

En av makarna, eller ex-makarna, i mål där en av parterna är den andra maken eller maken, eller exmaken eller exmakan.

Den som sammanlever eller har sammanlevt under äktenskapsliknande former med någon av parterna i målet.

Det åligger domstolen att underrätta ovannämnda personer om deras möjlighet att vägra att vittna (artikel 497.2 i den portugisiska civilprocesslagen).

Vittnen som är bundna av sekretess i form av tystnadsplikt, myndighetssekretess och sekretess för att skydda statshemligheter får vägra att vittna om sakförhållanden som omfattas av sådan sekretess (artikel 497.3 i den portugisiska civilprocesslagen).

2.10 Kan en person som vägrar att vittna straffas eller tvingas att avge vittnesmål?

Vägran att avlägga ed betraktas som en vägran att vittna och i båda fallen kan domstolen ålägga vittnet böter (artiklarna 417.2, 459 och 513 i den portugisiska civilprocesslagen).

Om ett vittne uteblir utan godtagbara skäl kan domstolen ålägga böter eller besluta att vittnet ska hämtas till förhandlingen (artikel 508.4 i den portugisiska civilprocesslagen).

Det är ett brott att avlägga falskt vittnesmål (artikel 360 i den portugisiska strafflagen).

2.11 Finns det personer som inte får höras som vittnen?

Personer som inte är mentalt lämpade att vittna om de sakförhållanden som ska bevisas får inte höras som vittnen (artikel 495 i den portugisiska civilprocesslagen). Det åligger domaren att bedöma de inkallade vittnenas förmåga att vittna.

De personer som kan uppträda som parter i målet får inte avlägga vittnesmål (artikel 496 i den portugisiska civilprocesslagen).

Personer med rättslig handlingsförmåga, understödda vuxna, barnvårdare, juridiska personer och företag får uppträda som parter i målet i enlighet med artikel 453 i den portugisiska civilprocesslagen.

2.12 Vad är domstolens och parternas respektive roller vid vittnesförhör? När får ett vittne höras med tekniska hjälpmedel, till exempel videokonferens eller andra medier?

Vittnesmål ska avläggas personligen eller via videokonferens (artikel 500 i den portugisiska civilprocesslagen), utom i följande fall:

Vid förhandsförhör (som kan användas när det finns en välgrundad risk för att det kan bli omöjligt eller mycket svårt att inhämta vittnesmål från en viss person).

Vid förhör efter en framställning om rättsliga åtgärder till ett portugisiskt konsulat.

Vid förhör i den berörda personens hem eller på dennes arbetsplats (en möjlighet som beviljas Portugals president och utländska diplomater på villkor om reciprocitet).

När vittnet saknar möjlighet att infinna sig i domstolen.

När möjligheten om att först vittna skriftligen tillämpas.

Vittnet ska avge ett klart och koncist vittnesmål och ange orsaker och omständigheter som ligger till grund för att vittnet har kännedom om sakförhållandena. Orsakerna till vittnets återopade kännedom ska i möjligaste mån specificeras och motiveras (artikel 516.1 i den portugisiska civilprocesslagen).

Vittnesförhöret görs av den parts advokat som inkallade vittnet. Den andra partens advokat kan ställa frågor om de sakförhållanden som vittnesmålet avser för att vid behov komplettera eller klargöra vittnesmålet (artikel 516.2 i den portugisiska civilprocesslagen).

Domaren måste säkerställa att advokaterna behandlar vittnet korrekt och förhindra att de ställer frågor eller gör överväganden som är ovidkommande, ledande, vilseledande eller fördärliga (artikel 516.3 i den portugisiska civilprocesslagen).

Utfrågningen och korsförhöret görs av parternas ombud. Detta påverkar inte de uppgifter som begärts av domaren eller den omständigheten att domaren kan ställa de frågor som han eller hon anser vara lämpliga för att fastställa sanningen (artikel 516.4 i den portugisiska civilprocesslagen).

Domaren genomför förhöret själv om det är nödvändigt för att vittnet ska uppträda lugnt, eller avsluta olämpliga korsförhör (artikel 516.5 i den portugisiska civilprocesslagen).

Innan vittnet svarar på frågor kan han eller hon ta del av handlingarna i ärendet, begära att få tillgång till vissa dokument som ingår i akten i målet eller presentera dokument som är avsedda att stärka vittnesmålet. Endast dokument som respektive part inte hade kunnat tillhandahålla tas emot och tillförs akten i målet (artikel 516.6 i den portugisiska civilprocesslagen).

3 Bevisvärdering

3.1 Om en part har skaffat fram bevisning på ett otillåtet sätt, hindrar det domstolen från att lägga den till grund för domen?

Ja, framför allt i de situationer som anges i följande artiklar i den portugisiska civilprocesslagen:

421 – Begränsningar av bevisvärdet utanför förfarandet.

444, 446 och 451 – Invändningar mot handlingar, bestridande av handlingars äkthet och oriktigheter i rättegångshandlingar.

464 – Förklaring om en bekännelses ogiltighet.

490 – Kränkning av rätten till privatliv och familjeliv samt mänsklig värdighet.

514 – Bestridande av vittnesbevisning på samma grunder som domaren måste använda för att använda mot vittnesmålet.

3.2 Kan en parts utsaga användas som bevisning?

Ja, ett erkännande där en part medger ett sakförhållande som kan vara skadligt för honom eller henne och som innebär en fördel för motparten erhålls genom partsutsagor (artikel 352 i den portugisiska civilprocesslagen och artikel 452 i den portugisiska civilprocesslagen).

Detta gäller även utsagor som begärs från en part av parterna fram till förhandlingen i första instans och som gäller sakförhållanden som de har varit personligen inblandade i eller har direkt kännedom om (artikel 466.1 i den portugisiska civilprocesslagen).

Domstolen bedömer fritt parternas utsagor, med undantag av om de innehåller ett erkännande (artikel 466.3 i den portugisiska civilprocesslagen).

Se i detta sammanhang även svaret på fråga 2.6.

Länkar

[Portugisiska civillagen](#)

[Portugisiska civilprocesslagen](#)

Senaste uppdatering: 22/11/2021

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller återopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.